ଏନ୍. ଏମ୍. ପାର୍ଥସାରଥୀ

ବନାମ

ଏସ୍.ପି.ଇ. ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ

ଜାନୁଆରୀ 21,1992

[କୁଲଦିପ ସିଂହ ଏବଂ ଆର୍. ଏମ୍. ସାହାଇ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 ଧାରା 420, 120-B ଏବଂ 109

ଅପରାଧିକ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର-- କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ ପଞ୍ଜିକରଣ ପ୍ରମାଣପତ୍ର, ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଏବଂ ଆମଦାନୀ ଅନୁମତି ପତ୍ର ମିଥ୍ୟା ଉପସ୍ଥାପନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ -- ଅଭିଯୋଜନ-- ବିଚାରିକ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ-- ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରମାଣକୁ ପୁନର୍ବାର ବିଚାର କରିବା ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯାହା ଅଭିଯୁକ୍ତର ଅପରାଧକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲା -- ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ଦୋଷ ମୁକ୍ତିକୁ ବଦଳାଇ ଏବଂ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା -- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର ଉପସଂହାରରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ।

ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973-- ଧାରା 360--ପରିବୀକ୍ଷା।

ଅଭିଯୁକ୍ତ -- ଆଇପିସି ଧାରା 420 ଏବଂ 120-B ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ-- ଅଭିଯୁକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଶିଳ୍ପ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମିଳିଥିବା ଅନେକ ସଫଳତା-- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି, ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପରିବୀକ୍ଷାର ଲାଭ ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବା ଉଚିତ।

ଆବେଦନକାରୀ, (ପ୍ରଥମ ଅଭିଯୁକ୍ତ), ଜଣେ ପୂର୍ବତନ ଶିଳ୍ପ ନିରୀକ୍ଷକ, ଜଣେ ଶିଳ୍ପ ନିରୀକ୍ଷକ, (ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ) ଙ୍କ ସହ ଆଇପିସି ଧାରା 420 ସହିତ ପଢାଯାଉଥିବା ଧାରା 120-B, ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ,1947 ର ଧାରା 5 (1) (b) ଏବଂ 5 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉଭୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏକ ଅପରାଧିକ ଷଡଯନ୍ତ୍ର ରଚିଥିଲେ ଏବଂ ମିଳିତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ପ୍ରଥମ ଅଭିଯୁକ୍ତ ମିଥ୍ୟା ଉପସ୍ଥାପନା ମାଧ୍ୟମରେ ଅତିରିକ୍ତ ଉତ୍ପାଦନ, ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଏବଂ ଆମଦାନୀ ଅନୁମତି ପତ୍ର ପାଇଁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ହାସଲ କରିଥିବାବେଳେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ତାଙ୍କ ମିଥ୍ୟା ସୁପାରିଶ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ କରାଇ ଥିଲେ । ବିଚାରିକ ଅଦାଲତ ଉଭୟଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୋଗରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲା ଯାହା ପ୍ରମାଣର ପୁନର୍ବିଚାର ଉପରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୋଜନ, ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛି ଏବଂ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଉପସଂହାର ସମ୍ଭବ ଥିଲା ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୋଗରେ ଦୋଷୀ । ତଦନୁସାରେ, ଏହା ଦୋଷ ମୁକ୍ତିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉଭୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ମାମଲାରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଧାରା 120-B ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଏବଂ ଆଇପିସି ଧାରା 420 ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇ ବର୍ଷ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲା ।

ଏହି ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନରେ, ଆବେଦନକାରୀ-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ:(i) ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି ରାୟକୁ ବଦଳାଇବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ (ii) ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 360 ଅନୁଯାୟୀ ପରିବୀକ୍ଷାର ଲାଭ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଆବେଦନର ଫଏସଲା କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ: ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିବାରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଥିବା ଦୋଷକୁ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା । ତଦନୁସାରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ କାଏମ ରଖାଯାଇଛି ।

ଏହି ଘଟଣା ଫେବୃଆରୀ 1967 ଏବଂ ଫେବୃଆରୀ 1969 ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମୟ ସହିତ ଜଡିତ । ବୈଚାରିକ ଅଦାଲତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି କରିଥିବାବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୋଷ ମୁକ୍ତିକୁ ବଦଳାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏହି ଅଦାଲତ 1980 ମସିହାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେବେଠାରୁ ଆବେଦନକାରୀ ଶିଳ୍ପ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଜ ନାମରେ ଅନେକ ସଫଳତା ହାସଲ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ଯେଉଁଠାରେ ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା 1973 ର ଧାରା 360 ଅନୁଯାୟୀ ପରିବୀକ୍ଷା ଲାଭ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 330/1980

3.4.1980 ମସିହାରେ, ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସିଆରଏଲ. ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 360/1974 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ହରଦେବ ସିଂହ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ମଧୁ ମୂଲଚାନ୍ଦାନୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଭି. ସି. ମହାଜନ, ବି. ପାର୍ଥସାରଥୀ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଏ. ସୁଭାଶିନୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି କୁଳଦୀପ ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଆବେଦନକାରୀ ଏନ୍. ଏମ୍. ପାର୍ଥସାରଥୀ ହେଉଛନ୍ତି "ଇଲେକ୍ଟ୍ରୁ-ଟେକ୍ନିକ" ନାମକ ଏକ ବ୍ୟବସାୟୀକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଏକମାତ୍ର ମାଲିକ । ପୂର୍ବରୁ ସେ ଶିଳ୍ପ ନିରୀକ୍ଷକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଜଣେ ଶିଳ୍ପ ନିରୀକ୍ଷକଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଆଧାରରେ ତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଫେବୃଆରୀ, 1967 ଏବଂ ଫେବୃଆରୀ, 1969 ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ଶିଳ୍ପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ସହକାରୀ ଶିଳ୍ପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଆମଦାନୀ/ରପ୍ତାନୀର ଯୁଗ୍ମ-ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଏବଂ ଲୌହ ଏବଂ ଇସ୍ପାତ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ଉପସ୍ଥାପନା ମାଧ୍ୟମରେ ଅତିରିକ୍ତ ଉତ୍ପାଦନ ଲାଇନ, ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଏବଂ ଆମଦାନୀ ଅନୁମତି ପତ୍ର ପାଇଁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଇବା ପାଇଁ ଏକ ଅପରାଧିକ ଷଡଯନ୍ତ୍ର କରିଥିଲେ । ଉଭୟଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରଥମ ଅଭିଯୋଗ, ଏକ ଅପରାଧିକ ଷଡଯନ୍ତ୍ର ଥିଲା ଯାହା ଆଇପିସିର ଧାରା 420 ସହିତ ପଢା ଯାଉଥିବା ଧାରା 120-B ଏବଂ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1947 ର ଧାରା 5 (2) ସହିତ ପଢା ଯାଉଥିବା ଧାରା 5 (1) (b) ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଥିବା ଅଭିଯୋଗ 2, 4,ଏବଂ 6 ଠକେଇ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଲଗାଯାଇ ଥିଲା ଯାହା ଆଇପିସି ଧାରା 420 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଲଗାଯାଇଥିବା 3, 5 ଏବଂ 7 ଅଭିଯୋଗ, ଠକେଇକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେବା ଥିଲା ଯାହା ଆଇପିସି ଧାରା 109 ସହିତ ପଢା ଯାଉଥିବା ଧାରା 420 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ । ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1947ର ଧାରା 5 (2) ସହିତ ପଢା ଯାଉଥିବା ଧାରା 5 (1) (b) ଅନୁଯାୟୀ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମଧ୍ୟ ଅଷ୍ଟମ ଅଭିଯୋଗ ଥିଲା । ବୈଚାରିକ ଅଦାଲତ ଉଭୟଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୋଗରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ । ଦୋଷମୁକ୍ତିର ରାୟ ବିରୋଧରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରମାଣର ପୁନର୍ବିଚାର ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୋଷ ମୁକ୍ତିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ଉଭୟଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ମାମଲାରେ

ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆଇପିସି ଧାରା 120-B ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇ ବର୍ଷର ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ ଆଇପିସି ଧାରା 420 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ତିନୋଟି ଗଣନା ମଧ୍ୟରୁ ଠକେଇ ପାଇଁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଦଣ୍ଡାଦେଶମାନ ଏକା ସମୟରେ ଚାଲିବାର ଥିଲା ।

ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ହରଦେବ ସିଂହ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଥିବା ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଭି. ସି. ମହାଜନଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ।ଶ୍ରୀ ହରଦେବ ସିଂହ ବିଚାରିକ ଅଦାଲତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମକୁ ନେଇଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ହରଦେବ ସିଂହ ମୁଖ୍ୟତଃ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ବିଚାରିକ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଦୋଷ ମୁକ୍ତିର ରାୟକୁ ଓଲଟାଇବାରେ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ମତରେ, ଯଦିଓ ଦୁଇଟି ମତ ସମ୍ଭବ, ତଥାପି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାରିକ ଅଦାଲତ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ମତ ରଖିବା ଏବଂ ଦୋଷ ମୁକ୍ତିକୁ ଓଲଟାଇବାରେ ଯଥାର୍ଥ ନଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ଯଥାର୍ଥ ଯୁକ୍ତି ଉଠାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନମତେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ:-

> "ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ମୋର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଏହା ଏପରି ଏକ ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେଉଁଠାରେ, ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ, ଦୁଇଟି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସମ୍ଭବ, ତେଣୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଦ୍ୱାନ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦୋଷ ମୁକ୍ତିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ମୋର ମତ ହେଉଛି ଯେ ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ଉପରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଉପସଂହାର ସମ୍ଭବ ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ଅଭିଯୋଗରେ ଦୋଷୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ବିଦ୍ୱାନ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଏହି ମାମଲାରେ ଦୋଷ ମୁକ୍ତିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆବଶ୍ୟକ ।"

ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପରୋକ୍ତ ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିବା ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେକର୍ଡରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଥିବା ଦୋଷ, ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରମାଣର ପୁନର୍ବିଚାର ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ:-

> "ଏହିପରି ଭାବେ ସଂଲଗ୍ନକ D-36 ତଥା ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ଏବଂ 6 ର ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି ଯେ ପ୍ରଥମ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କର କାଟପାଡ଼ି ଏକ୍ସଟେନସନରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ପରିସରରେ 1969 ଅଗଷ୍ଟରେ ମଧ୍ଯ କେବଳ ଗୋଟିଏ ପର୍ଯ୍ୟାୟର ଘରୋଇ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଣ ଥିଲା, ଯେ ସେ ସେହି ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣକୁ କୌଣସି ଅଣ-ଘରୋଇ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବୈଧ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିନଥାନ୍ତେ ଏବଂ ସେହି ଏକକ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ ସହିତ କୌଣସି ଶିଳ୍ପ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇନଥାନ୍ତା ।"
>
> "ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 6,13,15 ଏବଂ 19ର ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଯାଞ୍ଚ ସମୟରେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋ-ଟେକ୍ନିକ୍ ପରିସରରେ ମିଳିଥିବା ଯନ୍ତ୍ରପାତିର ମୂଲ୍ୟ ମାତ୍ର ପାଖାପାଖି 9, 200/- ଟଙ୍କା କିମ୍ବା 10, 000/-ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା ଏବଂ 94,000/-ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ନଥିଲା, ଯାହା ପ୍ରଥମ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଆବେଦନ, ସଂଲଗ୍ନକ P-18 ସହିତ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ତାଲିକାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।"
>
> "ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ 230-ଭୋଲ୍ଟ ଘରୋଇ ଯୋଗାଣ ସହିତ ସେ କୌଣସି ନୂତନ ଶେଷ-ଉତ୍ପାଦ ଉତ୍ପାଦନ କରିପାରିନାଥାନ୍ତେ । ଏହି ନୂତନ ଶେଷ-ଉତ୍ପାଦ, ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଅତିରିକ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ପ୍ରଥମ

ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ କାରଖାନାରେ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଯେ ସମସ୍ତ କଥିତ ଅତିରିକ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରପାତି କାରଖାନାରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଇପାରେ ଯାହାର ଆକାର ମାତ୍ର 18 ଫୁଟ x 12 ଫୁଟ ।"

"ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପ୍ରଥମ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ କାରଖାନାରେ ଯନ୍ତ୍ରପାତିର ଅତିରିକ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ସ୍ଥାପନ ବିଷୟରେ ସଂଲଗ୍ନକ P-96 ରେ ମିଥ୍ୟା ବିବୃତ୍ତି ଦେଇଥିଲେ । ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଯେ ଅଭିଯୋଜନ, 2 ଏବଂ 3 ଅଭିଯୋଗକୁ, ସମସ୍ତ ଯଥୋଚିତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ସନ୍ତୋଷଜନକ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛି ।"

"ପ୍ରଥମ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏହି ମିଥ୍ୟା ଉପସ୍ଥାପନା କରି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକତା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ହାସଲ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ଯାହା ସଂଲଗ୍ନକ P.5 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 5 କୁ ସଂଲଗ୍ନକ P.24 ରେ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକତା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଜାରି କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 12, ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକତା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଜାରି କରିବାକୁ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଉପସ୍ଥାପନା ଦ୍ୱାରା ସଂଲଗ୍ନକ P-14, ସଂଲଗ୍ନକ P-22, ସଂଲଗ୍ନକ P-23 ଯାହା ସଂଲଗ୍ନକ P-19 ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଏହି ରାୟର ପୂର୍ବ ଭାଗରେ ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ଜଣାପଡିଛି । ତେଣୁ, ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଯେ ଅଭିଯୋଜନ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏହି ଦୁଇଟି ଅଭିଯୋଗ 4 ଏବଂ 5 କୁ ସନ୍ତୋଷଜନକ ଭାବରେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଯଥୋଚିତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛି ।"

"ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଉଭୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ପ୍ରଥମ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏସ୍.ଏସ୍.ଆଇ. ପଞ୍ଜୀକରଣ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ହାସଲ କରିଥିଲେ, ସଂଲଗ୍ନକ P-20, ଯାହା ସଂଲଗ୍ନକ P-21 ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ, ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର, ସଂଲଗ୍ନକ P-5 ଏବଂ ଆମଦାନୀ ଅନୁମତି ପତ୍ର, ସଂଲଗ୍ନକ P-6 ଏବଂ P-7, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ତାଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଦ୍ୱାରା ତାହା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିବାରେ ମିଳିତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସଂଲଗ୍ନକ P-19, P-22 ଏବଂ P-23 ଯେଉଁଥିରେ ମିଥ୍ୟା ବିବରଣୀ ରହିଛି । ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଉଭୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏହି ଅପରାଧଗୁଡିକ କରିବା ପାଇଁ ମିଳିତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ଷଡଯନ୍ତ୍ର ହୋଇନଥାନ୍ତା ତେବେ ସେମାନେ ଏପରି କରିନଥାନ୍ତେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଯେ ଅଭିଯୋଜନ ଉଭୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସନ୍ତୋଷଜନକ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ, ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ଅଭିଯୋଗକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି ।"

ଉପରୋକ୍ତ ଉଦ୍ଧୃତ ଯୁକ୍ତି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସହିତ ଆମେ ସହମତ ।ତେଣୁ ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛୁ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ବଳବତ୍ତର ରଖିବା ସମୟରେ, ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ସହ ସହମତ ହେବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଯେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ଯେଉଁଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 360ର ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଏହି ମାମଲାର ଘଟଣା ଫେବୃଆରୀ, 1967 ଏବଂ ଫେବୃଆରୀ, 1969 ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମୟ ସହିତ ଜଡିତ । ମାଡ୍ରାସର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଚାରପତି, ଜୁଲାଇ 23,1973 ରେ ତାଙ୍କ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ । ଏପ୍ରିଲ 3, 1980 ମସିହାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବୈଚାରିକ ଅଦାଲତଙ୍କ ରାୟକୁ ଓଲଟାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏପ୍ରିଲ 29,1980 ମସିହାରେ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ହରଦେବ ସିଂହ, ସେବେଠାରୁ ଶିଳ୍ପ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନେକ ସଫଳତାକୁ ଦର୍ଶାଉଥିବା ଦସ୍ତାବିଜ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଶିଳ୍ପ, ରେଳ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ପାଇଁ ଭାରତର ସର୍ବବୃହତ ହଟ୍-ଏୟାର କିଲ୍ନ, ଆଣବିକ ଇନ୍ଧନ କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ ପାଇଁ ସର୍ବବୃହତ ଡିଗ୍ରୀଜିଂ ପ୍ଲାଣ୍ଟ, ଆଣ୍ଟି-ଟ୍ୟାଙ୍କ

କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ପାଇଁ ସିଣ୍ଟରିଙ୍ଗ୍ ଫର୍ନେସ୍ ଏବଂ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଏବଂ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଭାଗ ପାଇଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଉତ୍ପାଦନ କରିଛି । ଆବେଦନକାରୀ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ 100 ପ୍ରତିଶତ ରପ୍ତାନୀ ୟୁନିଟ୍ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ବାର୍ଷିକ 75 କୋଟି ଟଙ୍କାର ରପ୍ତାନୀ କରିଛି । ଏହି ସମସ୍ତ କାରଣ ପାଇଁ ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ମୁକ୍ତ କରାଯିବା ସମୀଚୀନ ଅଟେ । ତେଣୁ, ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ମାଡ୍ରାସର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଦାଲତଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ପାଇଁ ସେ ଏକ ବନ୍ଧପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରାଯିବ। ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଦାଲତ ଏହାର ସନ୍ତୋଷ ପାଇଁ ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973 ର ଧାରା 360, ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବେ । ଏହି ଆଦେଶର ଏକ କିତା ନକଲ ତୁରନ୍ତ ମାଡ୍ରାସର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଦାଲତକୁ ପଠାଯିବା ଉଚିତ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆଜିଠାରୁ ଦୁଇ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ମାଡ୍ରାସର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଦାଲତରେ ହାଜର ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମାଡ୍ରାସର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଦାଲତ ଆମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିପାରିବେ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଦାଲତରେ ହାଜର ହେବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ ସେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ମୂଳ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବେ ।

ଉପରୋକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନର ଫଏସଲା କରାଗଲା ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଆବେଦନର ଫଏସଲା କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।